

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 12-11-24194

בקשה מס' 12

בפני כב' השופטת, ד"ר מיכל אגמון-גונן

בעניין:

1. ארז דליות
 2. DD Manufacturing NV (DDM)
 3. FTD Dimonds (Ed Gemes Ltd)
 4. DDA of Botswana (proprietary) Ltd
 5. Life Diamond Cutting Works (pty) Ltd
- ע"י ב"כ עו"ד אלי שימלביץ' ועו"ד רוני מאירוביץ'

המבקשים

נ ג ד

1. יהושע זילברברג
 2. Silberberg Diam LTD
 3. Aloni LTD
 4. יעקב ברונווסר
- ע"י ב"כ עו"ד גדעון שפק ועו"ד תומר בורלא

המשיבים

החלטה

לפני בקשה לביטול צווים זמניים לכינוס נכסים ולתפיסת נכסים שניתנו במעמד צד אחד.

הצווים הזמניים ניתנו בהמשך לצווי עיקול אשר ניתנו, אף הם, במעמד צד אחד וזאת להבטחת ביצוע פסק בוררות בסך 30,702,258 ₪, אשר ניתן לטובת המבקשים במסגרת הליכי בוררות שניהלו למול המשיבים. הדיון בבקשה זו יהיה אך בבקשה לביטול צווים זמניים לכינוס נכסים ולתפיסת נכסים, שכן צווי העיקול ניתנו ע"י כב' הרשמת אביגיל כהן.

1. רקע הדברים

המבקשים והמשיבים הינם יהלומנים וחברות בבעלותם, אשר נקלעו לסכסוך עסקי. הצדדים חתמו על הסכם בוררות, שלפיו יוכרעו המחלוקות שביניהם בבוררות שתתקיים במוסד לבוררות של הפדרציה העולמית של בורסת היהלומנים. בהתאם לכך, ניהלו הצדדים הליך בוררות באמסטרדם, הולנד, וביום 27.9.12 ניתן פסק בוררות שבמסגרתו נקבע כי על המשיבים (המכונים בפסק הבוררות "קבוצת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 24194-11-12

זילברברג – אלוני) לשלם למבקשים (המכונים בפסק הבוררות "**קבוצת זליות**"), סך \$7,933,440, שהם 30,702,258 ₪, בהתאם לשער היציג בעת הגשת הבקשה.

ביום 13.11.12 הגישו המבקשים לבית משפט זה בקשה לאישור פסק הבוררות שניתן לזכותם ובד בבד עמה הגישו גם בקשה למתן צווי עיקול זמניים.

בהחלטה מיום 13.11.12 נעתרה כב' השופטת אביגיל כהן לבקשת העיקול וניתן צו עיקול זמני במעמד צד אחד עד לסך של 30,702,258 ₪, על שורה ארוכה של נכסים המפורטים בצו העיקול, כפי שנתבקשו בבקשה. צו העיקול ניתן, בין היתר, על הנכסים הבאים המצויים בידי המחזיקים או המשיבים או מי מהם: "**כספים ו/או זכויות ו/או סחורות ו/או יהלומים ו/או כל סכום כסף מכל מקור ו/או סוג שהוא השייכים ו/או היו שייכים ו/או המגיעים ו/או שיגיעו למשיבים**". (סעיף 1(א) להחלטה).

ביום 15.11.12 הגישו המבקשים בקשה לכינוס נכסים זמני במעמד צד אחד על יהלומים או כספים הנמצאים במשרדי המשיבים 1-3 במתחם בורסת היהלומים ברמת גן (להלן: "**הבורסה**"), על מנת לבצע את העיקול שניתן במסגרת החלטת כב' השופטת אביגיל כהן וכן בקשה למתן היתר לחיפוש ותפיסה של מחשבים וחומרי מחשב המצויים במשרדי המשיבים בבורסה, על מנת לאתר נתונים אודות יהלומים או כספים או זכויות אחרות המגיעות למשיבים או מי מהם מאת צדדים שלישיים שונים, כגון לקוחות, במסגרת עסקאות שביצעו.

בבקשה נטען, כי לאחר הוצאת צווי העיקול החלו המבקשים בביצוע הפעולות להטלת העיקול ולמימוש הצווים שניתנו. בתוך כך, הגיעו המבקשים למתחם הבורסה על מנת לעקל את הנכסים שבסעיף 1(א) להחלטה, לרבות יהלומים המצויים במשרדי המשיבים. אולם, במחלקה המשפטית של הבורסה הובהר למבקשים, כי לצורך תפיסת היהלומים במשרדי המשיבים בבורסה יש צורך לקבל צו לכינוס נכסים זמני בתוך המשרדים של המשיבים וכי רק במקרה זה ניתן להיכנס למשרדים ולתפוס את

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 24194-11-12

היהלומים. בבקשה נטען עוד, כי ככל שהשעות נוקפות, קיים חשש ממשי לפגיעה ניכרת בערכם של הנכסים וכן לכך שהמשיבים או מי מטעמם יפעלו להעלים את הנכסים או להשמיד ראיות המאפשרות להתחקות אחריהם. נטען, כי קיימת סבירות רבה לכך שהמשיבים העבירו זה מכבר יהלומים למחזיקים שונים, שהינם צדדים שלישיים, בעסקאות כאלה ואחרות, כאשר רישומי העסקאות מצויים במחשבי המשיבים המצויים במשרדיהם שבבורסה.

בהחלטה מיום 16.11.12 נעתרתי לבקשה והורתי על מינויו של עו"ד מנחם גורמן ככונס נכסים זמני, לפי הוראות תקנה 387 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד – 1984 (להלן: "**התקנות**"). כמו כן, הורתי על מתן צו המתיר חיפוש ותפיסה של מחשבים, חומרי מחשב או פלטי מחשב המצויים במשרדי המשיבים 1-3 בבורסה, אשר יבוצעו על ידי מומחי מחשבים מקצועיים מחברת טיק טק טכנולוגיות בע"מ, על מנת לאתר נתונים אודות יהלומים או כספים או זכויות אחרות המגיעות למשיבים או מי מהם מצדדים שלישיים שונים, כגון לקוחות.

ביום 20.11.12 הגישו המשיבים בקשה שבמסגרתה ביקשו קבלת צו המורה לחברת טיק טק טכנולוגיות בע"מ שלא להעביר לידי המבקשים או לידי באי כוחם את קבצי המחשב שהעתיקו מהמחשבים של המשיבים. בבקשה נטען, כי במסגרת החומר שהועתק מהמחשבים מצויים, בין היתר, מסמכים ונתונים שהוכנו לקראת ולצורך הליכים משפטיים, לרבות התכתבויות בין המשיבים עם באי כוחם השונים, בהולנד, בבלגיה ובישראל. נטען עוד, כי במסגרת המידע שהועתק מהמחשבים מצויים גם נתונים מסחריים סודיים של המשיבים.

בהחלטה מיום 20.11.12 הורתי לכונס הנכסים ולחברת טיק טק טכנולוגיות בע"מ שלא להעביר לידי המבקשים כל חומר מחשב שנתפס עד לדיון במעמד הצדדים.

ביום 21.11.12 הגישו המבקשים בקשה לעיון מחדש בהחלטתי מיום 20.11.12. בבקשה הודגש, כי הצורך בתפיסת חומרי המחשב נעוץ בכך שבמחשבי המשיבים מצוי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 24194-11-12

מידע אודות זהותם של צדדים שלישיים המחזיקים כספים או יהלומים השייכים למשיבים וכי מידע כאמור חיוני על מנת להרחיב את צווי העיקול גם על צדדים שלישיים אלה. נטען, כי אי מסירת זהותם של צדדים של אותם מחזיקים לידי המבקשים שוללת למעשה לחלוטין את אפשרות המבקשים לבקש את הרחבת צווי העיקול כלפי אותם מחזיקים ומאפשרת למשיבים להבריח, בינתיים, את כל הכספים או היהלומים המצויים בידי אותם צדדים שלישיים ולסכל בכך את יכולתם של המבקשים להיפרע בגין סכום פסק הבוררות שנפסק לטובתם.

ביום 22.11.12 דחיתי את הבקשה, אולם הורתי על הקדמת הדיון שנקבע במעמד הצדדים.

ביום 25.11.12 הגישו המשיבים בקשה לביטול צווי העיקול הזמניים וצווי כינוס הנכסים והתפיסה שניתנו במעמד צד אחד, למרות זאת יכוננו המשיבים, שכן הבקשה המקורית היא הבקשה לכינוס נכסים. יובהר, כי אף שהבקשה כורכת גם את עניין העיקולים, עניין זה איננו מעניינה של החלטה זו.

ביום 25.11.12 התקבל דין וחשבון מטעם כונס הנכסים הזמני.

דיון במעמד הצדדים התקיים ביום 26.11.12 ומהלכו נחקרו המצהירים מטעם הצדדים; מר רפאל פס, מטעם המבקשים ומר יהושע זילברברג מטעם המשיבים. כמו כן, נשמעה עדותה של עו"ד Marieke Van Hooijdonk, שהינה שותפה בפירמת עורכי הדין הבינלאומית Allen & Ovary, אשר חוות דעתה צורפה לבקשת המשיבים לביטול הצווים הזמניים.

2. טענות הצדדים

המבקשים טוענים, כי בענייננו קיימות ראיות מהימנות לכאורה (ואף הרבה מעבר לכך) לקבלת הבקשה לאישור פסק הבוררות, שבמסגרתו חויבו המבקשים בתשלום 30,702,258 ש"ח. נטען, כי על פי סעיף 15 להסכם הבוררות שנחתם בין הצדדים, פסק

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 24194-11-12

הבוררות הינו סופי ומוחלט ואיננו ניתן לערעור. זאת ועוד. על פי סעיף 16 להסכם הבוררות, פסק הבוררות מוחזק כפסק בוררות של הבורסה של אותו צד לבוררות שכנגדו ייאכף. מאחר שהמשיב 1 הינו חבר הבורסה בישראל, הרי שיש לראות את פסק הבוררות כאילו ניתן על ידי הבורסה בישראל.

המבקשים טוענים עוד, כי קיים חשש ממשי להכבדה על ביצוע פסק הבוררות. על פי הטענה, אף שמועד התשלום שנקבע בפסק הבוררות חלף זה מכבר, המשיבים טרם שילמו למבקשים את סכום פסק הבוררות או חלק ממנו. זאת ועוד. התנהלות המשיבים כלפי המבקשים עד כה נגוע במרמה ובחוסר הוגנות מהמדרגה הראשונה, כפי שאף נקבע במסגרת פסק הבוררות. נטען עוד, כי למבקשים ידוע על עסקת מכירת מקרקעין של נכס בבעלות המשיב 1 שבוצעה בחודש ספטמבר 2012 וכן על מכירת נכס מקרקעין נוסף על ידי המשיבה 2 בחודש ינואר 2012. נטען, כי שתי עסקאות אלה, אשר בוצעו לאחר שהליכי הבוררות כבר החלו, מבהירות כי קיים חשש ממשי שהמשיבים מנסים להבריח כבר עתה נכסים המצויים בבעלותם, על מנת לסכל את אפשרות תפיסתם על ידי המבקשים.

המשיבים טוענים, כי המבקשים הסתירו מבית המשפט את העובדה שהמשיבים נקטו בהליכים לביטול פסק הבוררות בפני בית המשפט המחוזי באמסטרדם, עוד קודם להגשת הבקשה לאישור פסק הבוררות לבית משפט זה. זאת, לאור כשלים מהותיים שנתגלו בפסק הבוררות, לרבות פסיקת סכום גבוה באופן משמעותי מזה אשר נתבע, טעויות חישוביות בסכומים נכבדים וכן השמטות ואי הכרעה בסוגיות שהונחו לפתחם של הבוררים. נטען, כי מעת שקיים הליך תלוי ועומד בעניין פסק הבוררות בבית המשפט המוסמך באמסטרדם ומעת שסיכויי הבקשה לביטול הפסק הינם טובים, נשמט יסוד ה"זכות לכאורה" הנדרש על פי דין למתן הסעד הזמני.

המשיבים טוענים עוד, כי לא הבריחו נכסים וכי שתי העסקאות הבודדות שהציגו המבקשים לתמיכה בטענה להברחת נכסים הינן שתי עסקאות שהתבצעו במהלך העסקים הרגיל, כאשר אחת מהן אף קודמת לתחילתם של הליכי הבוררות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 24194-11-12

המשיבים מוסיפים וטוענים, כי הם פועלים על פי פסק הבוררות, בכל הקשור לחלק שאיננו שנוי, לשיטתם, במחלוקת.

עוד טוענים **המשיבים**, כי בנסיבות העניין אין כל חשש להתחמקות מביצוע פסק הבוררות ואין כל חשש להכבדה לביצוע פסק הבוררות. נטען, כי כך מתחייב מעצם העובדה שהמשיבים עוסקים, וימשיכו לעסוק, בתחום היהלומים, שבו עקרון מוסר התשלומים הינו בבחינת נר לרגלי העוסקים בתחום וכי מכל מקום, למשיבים יש את היכולת לעמוד במלוא הפסק, ככל שבית המשפט המוסמך באמסטרדם לא יבטלו. על פי הטענה, המשיבות 2 ו-3 הן חברות המגלגלות עשרות מיליוני שקלים בשנה ולאף אחד מהמשיבים אין חובות כלשהם לצדדים שלישיים, שלא במהלך העסקים הרגיל. נטען, כי החברות מאוזנות וכי בשנת 2011 גלגלו יחדיו מחזור של כ- 47 מיליון דולר (המשיבים צירפו אישור רוי"ח למחזור המשיבה 2 לשנת 2011 כנספח י"א לבקשה לביטול צווים זמניים). נטען עוד, כי דווקא המבקשים הם המצויים בקשיים כספיים. כך, מדיווחים רשמיים של המבקשת 2 עולה, כי חובותיה כיום לנושים ובעיקר לרשויות מסתכמים בסך של כ- 180 מיליון דולר (העתק דוחות כספיים של המבקשת 2 צורפו כנספח י"ב לבקשה לביטול צווים זמניים). על פי הטענה, ככל שהמבקשים יצליחו לשים את ידם על כספם של המשיבים, מכוח הצווים הזמניים, הרי שסיכוייהם של המשיבים לקבל חזרה את כספם, ככל שפסק הבוררות אכן יבוטל, הינם קלושים למדי.

המשיבים טוענים עוד, כי הצווים הזמניים שהתקבלו עד כה שיתקו לחלוטין את עסקיהם, נטלו מהם את המלאי העסקי והקפיאו את חשבונות הבנק שלהם.

המשיבים מוסיפים וטוענים, כי חוסר ניקיון הכפיים של המשיבים מחייב, כשלעצמו, את ביטול הצווים הזמניים.

במענה לטענות המשיבים טוענים **המבקשים**, כי בעת פתיחת ההליכים בתיק זה הם עדיין לא ידעו על הגשת בקשת הביטול בהולנד ועל כן לא הסתירו דבר וחצי דבר מבית משפט זה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 24194-11-12

המבקשים טוענים עוד, כי על פי הדין ההולנדי, הגשת בקשה לביטול פסק בוררות אינה מעכבת את ביצוע פסק הבוררות וכי מכל מקום, הוכחת סיכויים טובים לבקשה לביטול פסק הבוררות מהווה תנאי הכרחי להצלחת בקשת המשיבים לביטול הצווים הזמניים. אולם, בחוות דעתה של עו"ד Marieke Van Hooijdonk לא נאמר כי לבקשה סיכויים טובים וההתייחסות לגבי הסיכויים היא כאל "more likely outcome". בחוות הדעת אף לא נאמר כי פסק הבוררות צפוי להתבטל, אלא אך כי הפסק "will not remain as it is".

המבקשים מוסיפים וטוענים, כי אין לטענות המשיבים בדבר איתנותם הפיננסית כל שחר.

3. צו זמני לכינוס נכסים ולתפיסת נכסים

מטרתו של הסעד הזמני היא להבטיח שמירה על המצב הקיים ביום הגשת התובענה, העלול להשתנות אם לא יינתן הסעד, באופן שיאפשר מימוש פסק דין לטובת הזוכה הפוטנציאלי. על המבקש סעד זמני להביא ראיות מהימנות לכאורה ביחס לשני עניינים עיקריים אלו: ראשית, על המבקש להצביע על ראיות מהימנות לכאורה לקיומה של עילת תביעה. שנית, ולא פחות חשוב, על המבקש להביא ראיות לקיומו של חשש סביר שאי מתן הצו יכביד על ביצוע פסק הדין, ככל שזה יינתן. על המבקש לשכנע, כי שיקולי הצדק ובעיקר תום הלב אינם פוגמים בזכותו לקבלת הצו וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתו. כן, נדרש המבקש להוכיח כי התקיימו התנאים המפורטים בהוראות המיוחדות הנוגעות לסעד הזמני המבוקש (ראו תקנה 362 לתקנות; אורי גורן, **סוגיות בסדר דין אזרחי** (מהדורה עשירית, תשס"ט) עמ' 519-525; רעא 10076/07 **בנק דיסקונט לישראל בע"מ נ' ICC Industries Lnc** (ניתן ביום 28.11.07)).

בענייננו, המדובר בצו זמני לכינוס נכסים ולתפיסת נכסים הניתן לפי תקנה 387 אשר נועד לאפשר שמירה וניהול של נכסים הדרושים לביצוע פסק הדין. על מבקש הצו להוכיח, על בסיס ראיות מהימנות לכאורה, כי קיים חשש ממשי לפגיעה ניכרת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 24194-11-12

בערכם של הנכסים או לכך שהמשיב או אדם אחר מטעמו עומד להעלים את הנכסים או להשמידם או כי הנכסים הופקו תוך ביצוע המעשה או המחדל נושא התובענה או שימשו לביצועו (ראו לשון תקנה 387 לתקנות). צו זמני לכינוס נכסים ולתפיסתם מאפשר חדירה לחצרו של בעל דין ובכך מאפשר פגיעה בפרטיותו. הצו מאפשר תפיסת נכסיו (ולו באופן זמני) של בעל דין ובכך מאפשר פגיעה בקניינו. זאת, עוד בטרם נקבע כי זכויותיו של מבקש הסעד גוברות על אלו של המשיב. משום כך, על בית המשפט לנקוט משנה זהירות בעת שימוש בסמכותו זו (ראו רע"א 11356/05 דף רץ שירותי הדפסה בע"מ נ' דן אנד ברדסטריט(ישראל) בע"מ (ניתן ביום 10.4.07)).

נראה כי לא יכולה להיות מחלוקת, כי פסק הבוררות שניתן כנגד המשיבים אכן מקיים את **יסוד הזכות לכאורה** בענייננו. המשיבים טוענים, אמנם, כי לא ניתן להתעלם מהעובדה שהוגשה בקשה לביטול פסק הבוררות לבית המשפט באמסטרדם, שהוא בית המשפט המוסמך לדון בבקשה לביטול פסק הבוררות, כפי שעולה מחוות דעתה של עו"ד Marieke Van Hooijdonk, המומחית לדין ההולנדי, שלא נסתרה. אולם, גם עו"ד Marieke Van Hooijdonk אישרה בחקירתה, כי על פי סעיף 1066 לקודקס האזרחי ההולנדי, הגשת בקשה לביטול פסק הבוררות איננה מעכבת את הוצאתו אל הפועל של פסק הבוררות וכי לצורך עיכוב ביצועו של פסק הבוררות יש להגיש בקשה מתאימה לבית המשפט המוסמך במקום בו מבקשים לאכוף את פסק הבוררות (ראו פרוטוקול מיום 26.11.12, עמ' 7-8. כן ראו עותק מנוסחו של הקודקס באנגלית אשר הוגש לתיק בית המשפט). בקשה כאמור לא הוגשה לבית משפט זה נכון למועד הדיון ומשכך, ניתן לאכוף את פסק הבוררות. מכל מקום, עיון בבקשה לביטול פסק הבוררות מעלה, כי היא נשענת על טעויות חישוב ועל הטענה כי הבוררים לא הכריעו במלוא המחלוקות שהובאו לפניהם. היינו, אין המדובר בעילות שיכולות להביא לביטול הפסק, אלא אך לתיקונו.

את **יסוד ההכבדה** מבקשים המבקשים לבסס, בראש ובראשונה, באמצעות פסק הבוררות עצמו, שבמסגרתו נקבעו קביעות קשות בנוגע להתנהלותם הפסולה של המשיבים כלפי המבקשים ובין היתר כי המשיבים הונו את המבקשים, הסתירו מהם מידע מהותי אודות פעילות השותפות ואף פעלו באופן מלאכותי כדי להשפיע על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 24194-11-12

ההתחשבות בין הצדדים. המבקשים מפנים, לעניין זה, לסעיפים 36-38, 40 לפסק הבוררות, אותם הם מצטטים באופן חלקי בבקשה. על פי הטענה, אם כך התנהלו המשיבים בעת שהיו שותפים של המבקשים, לא קשה לשער כיצד הם יתנהלו כעת, לאחר פירוק השותפות ולאחר שכבר נקבע את שנקבע במסגרת הפסק. ברם, במסגרת פסק הבוררות נקבעו קביעות לא פחות קשות ביחס למבקשים עצמם, כפי שניתן להתרשם מסעיפים 36-37 לפסק הבוררות, אשר, כאמור, צוטטו על ידי המבקשים בבקשתם באופן חלקי בלבד. כך, בסעיף 36 לפסק הבוררות:

"36. that is not how the parties acted, and instead each party chose to take the law into its own hands. "Daleyot Group" continued to behave as though "business as usual" and carried on selling merchandise even though it "knew that the partnership had come to an end..."

וכך בסעיף 37 לפסק הבוררות: **"Both parties acted in an improper way.."** (ראו גם האמירות המיוחסות למבקשים בסעיפים 54-55, 82 לפסק הבוררות).

מכל מקום, העובדה שהמשיבים פעלו באופן פסול במסגרת יחסיהם העסקיים עם המבקשים אינה מלמדת כי המשיבים פועלים להבריא את רכושם. הפסיקה מחייבת את מבקש הסעד הזמני להציג לפני בית המשפט תשתית ראייתית לטענותיו לעניין תנאי ההכבדה ואין 'להסתפק' בטענות בעלמא.

המבקשים מבקשים לבסס את יסוד ההכבדה גם באמצעות שתי עסקאות במקרקעין שבוצעו על ידי המשיבים. על פי הטענה, עסקאות אלה, אשר בוצעו ממש לאחרונה, ולאחר שהליכי הבוררות כבר החלו, מצביעות על הברחת נכסים.

ברם, המדובר, על פניו, בעסקאות מכר רגילות, בהיקף לא גדול, אשר התבצעו במהלך העניינים הרגיל, כאשר עסקת המקרקעין בגוש 8262 חלקה 52/15 נערכה ונחתמה עוד בחודש פברואר 2011, היינו למעלה מחצי שנה לפני שהחלו הליכי הבוררות בהולנד, ובמסגרת נמכרה דירה בת שלושה חדרים בנתניה בתמורה לסך ₪ 1,900,000. עסקת המקרקעין בגוש 6207 חלקה 295/43 נחתמה בחודש ינואר 2012, למעלה משמונה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 24194-11-12

חודשים לפני שניתן פסק הבורר ובמסגרתה נמכר אולם בשטח של כ-205 מ"ר ברמת גן בתמורה לסך 1,160,000 ₪ (הסכמי המכר צורפו כנספחים י"ג ו-י"ד לבקשה לביטול צווים זמניים. ראו גם את חקירתו הנגדית של מר פס, פרוטוקול מיום 26.11.12 עמ' 5 ש' 5 עד עמ' 6 ש' 12 ; חקירתו הנגדית של מר זילברברג, שם, בעמ' 11 ש' 15-17).

אוסף, כי אמנם המדובר בפסק בורות שבמסגרתו נפסק לטובת המבקשים סכום נכבד. אולם, לא הוכח כי אין בידי המשיבים האמצעים לשלם את פסק הבוררות. המבקשים, אמנם, טוענים, כי לא עלה בידי המשיבים להוכיח את איתנותם הפיננסית וכי לא די, לצורך כך, בהצגת נתוני המחזור של החברות שבבעלותם. אולם, נטל ההוכחה, בעניין זה, רובץ על המבקשים ולא על המשיבים.

מהאמור עולה, כי המבקשים לא הביאו כל ראיות מהימנות לכאורה לקיומו של חשש סביר להברחת נכסים, לא כל שכן ראיות מהימנות לכאורה לקיומו של **חשש ממשי** להברחת נכסים, כמצוות תקנה 387 לתקנות.

אוסף, כי גם **מאזן הנוחות** נוטה בבירור לטובת המשיבים, שכן הותרתו של הצו על כנו תביא לשיתוק פעילותם העסקית.

לאור כל האמור, יש להורות על ביטול הצו לכינוס נכסים זמני ולתפיסת נכסים, אשר ניתנו במעמד צד אחד.

4. סוף דבר

הבקשה לביטול הצו הזמני לכינוס נכסים ולתפיסת נכסים מתקבלת.

כונס הנכסים וחברת טיק טק טכנולוגיות בע"מ ישיבו לידי המשיבים כל חומר שנתפס (למעט יהלומים), לרבות כל חומרי המחשב שנתפסו במשרדי המשיבים בהתאם להחלטתי מיום 16.11.12. אשר ליהלומים שנתפסו, כיון שעליהם הוטל עיקול

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 24194-11-12

במסגרת החלטת כב' הרשמת אביגיל כהן, אלו יושארו בכספות עד למתן החלטה בבקשה לביטול עיקול ובהתאם לאמור באותה החלטה.

המבקשים יישאו בהוצאות הבקשה בסך 15,000 ₪. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל

ניתנה היום, י"ד כסלו תשע"ג, 28 נובמבר 2012, בהעדר הצדדים.

דר' מיכל אגמון-גונן, שופטת